
Moje wyspy szczęśliwe,
cóż to takiego?
To takie miejsce, w które
wyruszam bez niczego.
Miejsce radosne, piękne, przytulne,
bez którego nie wiedziałbym
jak zwalczyć mój ból – smutek.

A w nich, jak to u mnie:
morze błękitne, kwiaty przekwitłe i bez goryczy,
a w strasznych miejscach nikt nie ryczy.
Bo takich nie ma, nie u mnie,
ni wcale. Bo właśnie bez nich to wyspy wspaniałe.

„A co ty w nich robisz?”
pytają wszyscy.
A ja im na to: „Dla mnie jest tam
Jakby było wieczne lato.
Gram, śpiewam, jeżdżę i krzyczę.
Bo to jest miejsce, w którym
nic nie muszę i codziennie
uwalniam tam swą duszę.”

Aleksander

Dzieciństwo jest jak...

Dzieciństwo jest jak wolny ptak,
co lata w przestworzu.
Jest to okres bez troski i wolności,
czas pełen zabaw, szaleństw i radości.
Dzieciństwo jest jak przygoda,
do której chcemy powrócić,
jest jak tęsknota za czymś ukochanym,
oplata nas wspomnieniami:
tymi dobrymi i tymi złymi.
Dzieciństwo jest jak liście spadające z drzewa,
czas leci raz szybciej, raz wolniej,
ale- niestety- nie da się go cofnąć.
Bo tak jak liście, które spadły
i drzewo, które zostaje bezlistne
dzieciństwo się kończy.
Nasze dzieciństwo ucieka
i stajemy się dorośli bezpowrotnie,
ale nowy świat na nas czeka,
musimy łapać chwile ulotne.

Ewelina

Dzieciństwo jest jak...

Dzieciństwo jest jak kwiat
-piękne i kolorowe, prawie bez wad,
a choć cudownym urokiem nas wita,
to kwiat - jak to kwiat- w końcu przekwita.
Dzieciństwo jest jak księga
-bogate w wiele rozdziałów
i gdy wspomnieniami do niego sięgam,
pamiętam kilka cennych morałów.
Dzieciństwo jest jak wiatr
-dolecą nawet do szczytu Tatr,
lecz kiedyś przeminie i już nie wróci,
więc nie należy z drobnych spraw się smucić.
Dzieciństwo jest jak woda
-bez niego nie da się żyć,
jest jak w gorący dzień ochłoda,
pomaga każdemu sobą być.
Dzieciństwo jest jak pogoda
-często pochmurne, lecz czasem słoneczne,
a każde dziecko, choć jego życia pora młoda,
wie, że dorastanie jest konieczne.

Joanna

